

متن پرسش

با سلام خدمت شما استاد محترم: در پی گوش دادن جلسات ابتدایی تفسیر سوره انعام با سوالی مواجه شدم که خدمتتان عرض می‌کنم: چه تمیزی باید بین «دعا نوشتن یا خواندن» و «عدل قرار دادن برای خدا» قائل شد؟ گاهی احساس می‌شود که حتی دعا کردن نیز نوعی شرک خفی می‌شود. با توجه به این که دعای بعضی دعا نویس ها، عموماً از قرآن و کلام معصوم می‌باشد، نظر شما درخصوص درخواست دعا کردن از آن ها چیست؟ در حقیقت سوال بنده هم در مورد دعا کردن توسط خود فرد است و هم دعا خواستن از دعا نویس.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: دعا کردن یک نوع رجوع به خداوند است و از آن جایی که خود حضرت حق فرموده مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم، دعا می‌کنیم و قرارداد دعا در نزد خود با نظر به همان محتوایی است که در دعا از طریق راهنمایی امامان آمده که در حاشیه‌ی مفاتیح تحت عنوان «حرز ائمه» علیه‌السلام» مثل حرز امام رضا «علیه‌السلام» روبه‌رو هستید، ولی دعانویس ما را مشغول دعا می‌کند بدون آن که ما با نظر به محتوای آن دعا، آن را نزد خود قرار داده باشیم. آری اگر کسی به جهت آن که شما نمی‌توانید دعایی بنویسید مطابق محتوایی که شما در دعا مدّ نظر دارید برای شما بنویسد، اشکال ندارد ولی فرهنگ دعانویسان عموماً این‌طور نیست. موفق باشید